

FOC I LLOC

Només cerquem l'entreteniment

DELFI

ROCA

En una època com aquesta, en què el ritme quotidià és el de la vida monàstica, *ora et labora*, hi ha ocasions en què el suggeriment d'una persona pot provocar un article. Algú va fer esment de les *Pensées* de Blaise Pascal (1670); concretament la 139, "Divertissement". Tota una reflexió admirable, a més d'una lliçó molt actual. Segons Pascal, tota la infelicitat dels homes prové d'una sola cosa, que és no saber romandre tranquil·lament en una habitació, gaudint de la situació.

Aquesta pensada explica molts dels comportaments que avui dia veiem al nostre voltant. Són aquells que van des dels que contribueixen a estendre la infecció, fins a la necessitat obsessiva de despullar-se a les xarxes socials. Per tant, aquells que anhelin viure de forma saludable, millor que aprenguin a gaudir de la seva llar, i sortir només per proveir-se del necessari per viure. D'això els nòrdics n'han fet un tot un art, anomenat *hygge*; es tracta de crear un ambient càlid dins l'habitatge, que afavoreixi el benestar, la reflexió i l'autoestima.

Tornant al filòsof, sembla clar que la raó de la nostra infelicitat és el fet que tothom busca l'entreteniment constant. Davant la dificultat d'acceptar-se i ser ells un mateix, de reconèixer i acceptar les pròpies debilitats, de ser conscients que un dia morirem, la gent, desesperada, busca el consol en el soroll i l'enrenou.

És a dir, en el fons les nostres vides són tan miserables que, quan hi pensem, res ens pot consolar.

Per tant, triem no pensar-hi. De manera que busquem la satisfacció immediata, el divertiment constant i la distracció, realitzant activitats inútils i fútils, per tal d'assolir la glòria de la popularitat o un munt de béns materials. Tot s'hi val per escapar de la nostra condició de simples humans, ja que ens costa, i molt, viure amb un mateix, estar en pau amb qui som de veritat. Seguint la línia de Pascal, aquest seria el motiu pel qual té tant èxit la indústria de l'entreteniment; també ho seria el de la cerca de la glòria digital o professional. No pas perquè aquest enrenou ens porti recompenses materials o morals, sinó perquè ens distreu de pensar en nosaltres, i alhora ens diverteix.

Per això ens agrada tant el soroll i la velocitat. Perquè si ens donem temps per pensar, ens desanimem. Per això ens condemnen a penes de presó; perquè no sabem gaudir del plaer de la soledat.